

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/60/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619201306
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8619201306.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Kataríny Krochtovej v spore žalobkyne: E. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX/XX, XXX XX J., zastúpenej JUDr. Ing. Adriánom Cupákom, advokátom, so sídlom Dr. Goldbergera 249/1, 089 01 Svidník proti žalovaným: 1. R. Q., nar. XX.XX.XXXX a 2. Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom L. XXX, XXX XX J., zastúpeným JUDr. Lukášom Polákom, advokátom, so sídlom Ul. Hlavná č. 137, 080 01 Prešov, o odstránenie stavby, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 6 C 30/2019 - 374 zo dňa 11. mája 2023 takto rozhodol

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok vo výroku II.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodoval o odstránení stavby, a to murovaného plotu, nachádzajúceho sa na hranici pozemkov strán sporu.

2. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol takto:

„I. Žalobu zamietla.

II. Žalovaným 1/ a 2/ priznáva proti žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 50 %, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

III. Štátu priznáva proti žalobkyni náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.“

3. Konajúci súd zamietol žalobu o odstránenie stavby, pričom ako dôvod uviedol, že v konaní boli vyvrátené tvrdenia žalobkyne o tom, že plot zasahuje do pozemku žalobkyne a zároveň z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že stav múra je taký, že nemôže ohrozovať život, zdravie a majetok žalobkyne.

4. Súd prvej inštancie vec správne posúdil v zmysle ust. článku 20 Ústavy SR, § 123, § 126, § 127, § 135, § 3 Občianskeho zákonníka.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP a § 257 CSP, keď v konaní zistil čiastočne dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešným žalovaným.

6. Za dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie nároku na náhradu trov konania úspešným žalovaným v rozsahu 50 % považoval okolnosti sporu, kedy žalobkyňa iniciovala sporové konanie na základe geometrického zamerania a vytýčenia hraníc geodetom a v tom, že žalobkyňa sa nachádza v

zložitej životnej situácii, má nízky príjem a žije sama. Bola jej poskytnutá v spore právna pomoc Centrom právnej pomoci vo L.. Na druhej strane použitie tohto ustanovenia nie je voči žalovaným neprimerane tvrdé, nakoľko, aj keď sú obaja dôchodcovia, znášajú svoje životné náklady dvaja ako manželia.

7. O trovách štátu rozhodol súd prvej inštancie tak, že priznal štátu nárok na náhradu trov časti znalečného voči neúspešnej žalobkyni.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie proti výroku II. zo strany žalobkyne s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

9. Žalobkyňa namietla priznanie náhrady trov konania žalovaným v rozsahu 50 % ako neprimerané napriek zamietnutiu žaloby. Uviedla, že žalobu podala po dôkladnom zvážení a jej tvrdenia boli potvrdené aj statickým posudkom, ktorý dala vypracovať na svoje náklady. Nemala žiadne pochybnosti o záveroch ňou predloženého statického posudku, ktorý bol spochybnený až posudkom pribratého znalca. Tieto skutočnosti sú výnimočnými okolnosťami a zároveň poukázala na svoju životnú situáciu, zdravotný stav a nízky príjem. Uviedla, že v konečnom dôsledku nechcela pokračovať v spore a finančne sa naďalej zaťažovať. Poukázala na to, že žalovaní majú príjem a takéto rozhodnutie o trovách konania by ich nemalo neprimerane zaťažovať. Ona sama bola zastúpená advokátom určeným rozhodnutím Centra právnej pomoci. Uviedla, že od roku XXXX je vdovou a následne v roku XXXX absolvovala ťažkú operáciu, po ktorej má zdravotné obmedzenie a je odkázaná na pomoc iných. Okrem bežných nákladov platila aj poplatky za opatrovateľskú službu asi 100 eur mesačne za zdravotne postihnutého syna, ktorého dôchodok bol pod hranicou životného minima. Uviedla, že nemá žiadne úspory a v roku XXXX si požičala finančné prostriedky na opravu kotla, ktoré doposiaľ spláca. Pri výstavbe múra neprebehlo stavebné konanie, ktoré mohlo objasniť sporné skutočnosti a rovnako neboli pravdivé tvrdenia žalovaných o tom, že nový plot bol postavený v línii starého plotu. Z týchto dôvodov žiadala napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

10. Žalovaní vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedli, že nesúhlasia s odvolacími dôvodmi, ktoré uviedla a rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Žalovaní poukázali na to, že majú XX., resp. XX rokov a ich mesačné dôchodky činia 587 eur a 414 eur. Zároveň len na inkase platia za domácnosť 361 eur, pričom ich právne zastúpenie, ktoré si museli zabezpečiť viedlo k zvýšeniu ich výdavkov.

11. Poukázali na základnú zásadu, podľa ktorej úspešná strana má nárok na náhradu trov konania, pričom boli v konaní úspešní v celom rozsahu. Poukázali na to, že výlučne žalobkyňa zapríčinila vznik sporu, ktorý sa snažili riešiť mimosúdne, bez ďalších nákladov. Napriek tejto skutočnosti im bola priznaná náhrada nákladov v rozsahu 50 %, čo však akceptovali a nepodali odvolanie, no nepriznanie celej náhrady trov konania je výrazne nespravodlivé. Uviedli, že posudok, na ktorý poukazovala žalobkyňa a ktorý vypracovala na vlastné náklady sa venuje technickému stavu oplotenia a nie tomu, či múr zasahuje do jej pozemku. V tomto smere žalobkyňa nepredložila žiaden relevantný dôkaz. Žalovaní po tom, čo voči nim iniciovala žalobkyňa súdne konanie, sa museli venovať tomuto sporu, a to tiež nepriamo vplývalo na ich psychiku. Rozhodnutie súdu aspoň čiastočne kompenzuje ich náklady na spor. Žiadali potvrdiť napadnutý výrok rozsudku a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

13. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné z dôvodov podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bol napadnutý výrok II. rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý súd prvej inštancie odôvodnil v bode 19 a 20 svojho odôvodnenia.

15. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého výroku o trovách konania, pričom z obsahu podaného odvolania je nutné uviesť, že ani z neho, ani z obsahu spisu nie je zrejmé

skutočnosť, aká je majetková situácia žalobkyne, ktorá len všeobecne poukázala na svoju zložitú životnú situáciu, zdravotný stav a nízky príjem. Z obsahu spisu nevyplýva, aká je výška dôchodku žalobkyne, pričom bez ozrejmenia tejto základnej skutočnosti nie je možné skonštatovať, že v jej prípade sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania.

16. Na druhej strane žalovaní v konaní preukázali aj listinnými dôkazmi výšku svojich dôchodkov, ktorá výrazne neprevyšuje výšku minimálnych dôchodkov a zároveň preukázali aj výpisom z inkasa výšku svojich pravidelných mesačných výdavkov. Za takto zisteného skutkového stavu preto považoval odvolací súd za dôvodné potvrdiť napadnutý výrok o náhrade trov konania.

17. Odvolací súd poukazuje aj na závery Ústavného súdu SR: Účastník konania, ktorý svojím protiprávnym konaním zapríčinil, že druhá strana musí brániť svoje práva v súdnom konaní, zásadne poniesie sankciu v podobe povinnosti nahradiť trovy konania, ktoré vzniknú pri tejto procesnej činnosti. Bolo by v rozpore s ochrannou funkciou civilného procesného práva, pokiaľ by civilný proces neumožňoval odstrániť zmenšenie majetkovej sféry účastníka spôsobené len tým, že bol nútený dôvodne hájiť svoje práva. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 263/2016 zo 17. augusta 2016)

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol s prihliadnutím na ust. § 257 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP, keď aj s poukazom na predmet prieskumu odvolacieho súdu, náhradu trov odvolacieho konania sporovým stranám nepriznal.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).